

Jeannet van Ganzewinkel: 'Ken je me nog?' Uitgegeven door van Ganzewinkel van Dongen Communicatie, Tilburg 2005. ISBN 9789080995017 (Niet aangeboren) Hersenletsel, NAH/PO/1)

Over de schrijfster: Jeannet van Ganzewinkel is communicatieadviseur en publicist. Ze schreef diverse boeken en brochures betreffende zorg en welzijn. Zie ook: <http://www.frissekijk.nl/ik.asp?userid=2>

Soort boek: Enkele levensverhalen uit dit boek verschenen eerder in het jubileumboek 'Een ketting is zo sterk als de zwakste schakel' dat vorig jaar in een beperkte oplage werd uitgegeven door de provincie Noord-Brabant ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van het project NAH Noord-Brabant. Het boek is dan ook geen boek met ervaringsverhalen pur sang. 9 portretten van personen met een NAH staan geordend in hoofdstukken die gaan over: de acute diagnostische behandelfase, revalidatie of herstelfase, chronisch fase, werken met NAH. Met tips, adressen, websites en literatuur.

Korte beschrijving: In dit boek staan verhalen door Jeannet Ganzewinkel geschreven over mensen met NAH. Daarvoor interviewde ze niet alleen hen, maar ook mensen uit hun omgeving, behandelaars, werkgevers of andere personen die met hen te maken hebben. De ervaring van een persoon staat daarbij centraal. Er zijn verhalen waarin verteld wordt hoe het letsel opgelopen werd of hoe er gerevalideerd werd, hoe het dagelijkse leven er uit ziet en hoe en of werken weer mogelijk was. Het boek belicht alle stadia die de meeste mensen met NAH doormaken: het ziekenhuis, de revalidatie, weer naar huis, wonen, werken, toekomstplannen et cetera. De verhalen die mensen met NAH zelf vertellen, worden aangevuld door hun partners, ouders, hulpverleners en andere betrokkenen die belangrijk voor hen zijn. En naast deze bijdragen staan in het boek ook voorbeelden van zorg en wordt ingegaan op ondersteuning en arbeids(re)integratie in de verschillende stadia van de ziekte en daarna thuis. Daar worden ook tips geleverd over onderwerpen die in de verhalen aan bod zijn gekomen.

Het boek wil ook hulpverleners die werken met personen met NAH inzicht geven in de ervaringen van cliënten in de verschillende stadia die ze doormaken. Ook wil het boekje voorbeelden geven van goede (keten)zorg voor mensen met NAH.

Wat viel op: Dat het een ertussenin-boek is, dat wil zeggen geen echt hulpverlenersboek en geen echt ervaringsverhalenboek. Dat zie je bijvoorbeeld aan het schrijven over de ervaringen en de inleidingen daarbij. Daar is het taalgebruik afstandelijker, alsof er in een casus over personen geschreven gaat worden. Maar gelukkig valt dat binnen de ervaringsverhalen over de personen mee. Daarnaast geeft het boekje veel informatie en laat zien dat hersenletsel op vele verschillende manieren ontstaat en dat er op zeer verschillende manieren mee gewerkt en geleefd wordt. Opvallend vond ik ook dat hulpverleners muziektherapie belangrijk vinden. Maar vinden cliënten dat ook altijd? En is dat vraaggericht of aanbodgericht werken?

Citaten: Pag. 15: 'Christien heeft vierentwintig uur per dag zorg nodig. Ze vertoont ook ontremd gedrag, heeft bijvoorbeeld een constante eetprikkel en ze verzamelt graag spullen.'

Pag. 17: 'Bij ons zitten uiteenlopende disciplines: de arts, de maatschappelijk werker, de psycholoog, de ergotherapeut en de muziektherapeut. Muziek is heel belangrijk op onze afdeling.'

Pag. 51: 'Maar op 12 juni 1998 verscheen ik niet op mijn werk, omdat ik comateus op bed lag. De operatie die daarop volgde, heeft veel gedaan met mijn cognitieve mogelijkheden. (...) Ik heb nog geprobeerd te re-integreren als psychologisch assistent, maar zelfs dat lukte niet.'

Pag. 96: 'Dat Stéphanie een werkplek heeft gevonden, ligt niet meteen voor de hand. Ze heeft aanzienlijke beperkingen, die het werken op z'n minst lastig maken.' M'n geheugen weet nooit wanneer ik dingen onthoud of niet.'"